

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a soudců JUDr. Bc. Kryštofa Horna a JUDr. Jana Peroutky ve věci

žalobce: **JUDr. T. M., Ph.D.**
bytem X

proti

žalované: **Krajská veterinární správa Státní veterinární správy pro Středočeský kraj**
sídlem Černoleská 1929, Benešov

o žalobě proti vyřízení námitek ředitelem žalované ze dne 13. 6. 2023, č. j. SVS/2023/082974-S, proti protokolu o kontrole žalované ze dne 11. 4. 2023, č. POK230331001210119,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení výše označeného úkonu (dále jen „vyřízení námitek“), kterým ředitel žalované podle § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), zamítl žalobcovy námitky proti kontrolním zjištěním žalované uvedeným v protokolu o kontrole ze dne 11. 4. 2023, č. POK230331001210119 (dále jen „protokol o kontrole“). Z vyřízení námitek vyplývá, že protokol o kontrole obsahuje kontrolní zjištění inspektorů žalované, kteří hodlali dne 11. 4. 2023 provést kontrolu chovného prostoru zvířat a jejich zdravotní situace na pozemcích žalobce v obci Hvozdnice. Kontrolu však neprovedli, neboť jim k tomu žalobce neposkytl potřebnou součinnost.
2. Žalobce v žalobě namítá, že žalovaná nezjistila přesně skutkový stav, že důkazy, které opatřila, nebyly úplné, a že je tudíž protokol o kontrole, resp. navazující vyřízení námitek nezákonné a nepřezkoumatelné.
3. Před posouzením žaloby proti vyřízení námitek soud musel předně zkoumat, zda jsou splněny všechny podmínky řízení pro její věcné projednání. Soud přitom dospěl k závěru, že žaloba je nepřípustná, neboť napadený úkon nepředstavuje rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. Tím může být teprve rozhodnutí ve správním řízení navazujícím na výkon kontroly, bude-li takové rozhodnutí vydáno. V žalobě proti takovému rozhodnutí přitom žalobce bude případně moci uplatnit žalobní body vztahující se k průběhu kontroly i kontrolním zjištěním.
4. Nejvyšší správní soud v minulosti opakovaně potvrdil, že kontrolními zjištěními uvedenými v protokolu o kontrole nemůže být kontrolovaná osoba nikterak zkrácena na veřejných subjektivních právech. Například v rozsudku ze dne 15. 2. 2017, č. j. 6 Afs 193/2016 - 31,

uvedl, že „[s]etrválá judikatura [...] jak ve vztahu k předchozí právní úpravě obsažené v zákoně č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, [...], tak i ve vztahu k recentní úpravě obsažené v kontrolním řádu [...] dospívá k závěru, že protokol o kontrole obsahuje toliko kontrolní zjištění, čili zjištění skutková, jimiž nemůže být nikterak zasazeno do práv kontrolovaného subjektu, a ani ‚rozhodnutí‘ o námitkách proti zjištění uvedenému v protokolu proto nejsou samostatně soudně přezkoumatelná žalobami dle soudního řádu správního. Zamítnutí námitek kontrolovaného subjektu má pouze ten následek, že se nemění závěr kontrolního protokolu. Za rozhodnutí zasahující do práv stěžovatele lze v daném případě považovat až takové rozhodnutí, jímž mu byla uložena konkrétní povinnost [...]. Do práv a povinností kontrolovaného subjektu může být zasazeno vždy až v souvislosti s navazujícím řízením, typicky ve správním řízení o správním deliktu“.

5. Nejvyšší správní soud nicméně rovněž setrvale judikuje, že i v souvislosti s vedením kontroly podle kontrolního řádu (dříve podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole) může ze strany kontrolního orgánu dojít k takovému zásahu do právní sféry adresáta veřejné moci, který je způsobilým předmětem přezkumu v řízení u správního soudu. Správní soudy v tomto směru připouštějí, aby kontrolovaná osoba mohla brojit žalobou proti rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. proti uložení nápravných opatření a jiných rozhodnutí v materiálním smyslu uložených v protokolech o kontrole (srov. rozsudky ze dne 15. 2. 2017, č. j. 6 Afs 193/2016 - 31, ze dne 29. 5. 2014, č. j. 5 As 152/2012 - 43, ze dne 6. 4. 2018, č. j. 4 As 57/2018 - 78, či ze dne 14. 11. 2007, č. j. 1 As 13/2006 - 90 a další). V nyní projednávané věci však z ničeho neplyne, že by žalobci bylo prostřednictvím protokolu o kontrole a navazujícího vyřízení námitek uloženo jakékoliv opatření, které by představovalo rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s.
6. Soud na tomto místě dále podotýká, že Nejvyšší správní soud minulosti opakovaně aproboval, že se lze domáhat ochrany před různými aspekty kontroly vedené orgánem veřejné moci žalobou na ochranu před nezákonným zásahem dle § 82 a násl. s. ř. s. (za všechny srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 1 Afs 183/2014 - 55, či rozsudky ze dne 30. 10. 2018, č. j. 8 Afs 144/2018 - 30; ze dne 29. 8. 2014, č. j. 5 Afs 34/2014 - 39, ve věci daňové kontroly; rozsudek ze dne 12. 9. 2018, č. j. 9 As 172/2018 - 29, ve věci kontroly povinností na úseku taxislužby; rozsudek ze dne 19. 9. 2007, č. j. 9 Aps 1/2007 - 68, ve věci kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu; rozsudek ze dne 18. 6. 2015, č. j. 9 As 98/2015 - 32, ve věci kontroly prováděné inspektorátem práce a řadu dalších rozsudků). Správní soudy přitom judikují, že v obecné rovině lze za nezákonný zásah považovat i kontrolu, u které kontrolní orgán nepřipustně vybočí ze zákonných mezí a zasáhne do právní sféry kontrolované osoby, čímž může dojít k porušení ústavně zaručených práv kontrolované osoby, a to přinejmenším práva na ochranu její svobodné sféry (čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky). V daném případě však nic nenasvědčuje ani tomu, že by se žalovaná prostřednictvím protokolu o kontrole a navazujícího vyřízení námitek vůči žalobci dopustila zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s., tj. úkonu způsobilého atakovat právní sféru žalobce tím, že by byl povinen na základě takového úkonu něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět (a ani v žalobě v tomto směru žalobce nic netvrdí). Ani žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, která má vůči žalobě proti rozhodnutí správního orgánu subsidiární povahu, tedy nepřipadá v úvahu jako prostředek, jímž by žalobce mohl proti vyřízení námitek úspěšně brojit.

7. Protože vyřízení námitek představuje úkon, který je podle § 70 písm. a) s. ř. s. ze soudního přezkumu vyloučen, soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s.
8. O nákladech řízení rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., jež stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. července 2023

Mgr. Ing. Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu